

การพัฒนาตัวแบบยกระดับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้การสอนรายวิชา

THE DEVELOP A MODEL RAISES THE LEVEL OF ACHIEVEMENT IN TEACHING AND LEARNING SUBJECTS

Corresponding author¹

ng_pannee@yahoo.co.th

พรรณี คอนจจอหอ¹ เฉลียว บุรีภักดี²

สุมาลี พงศ์ติยะไพบูลย์³ และ เสนาะ กลิ่นงาม⁴

Panee khonchoho¹, Chaleaw Bureepukde²,

Sumalee Pongtiyapaiboon³ and Sanork Klinngam⁴

Received: August 27, 2019

Revised: November 18, 2019

Accepted: January 01, 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาตัวแบบยกระดับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้การสอนรายวิชา 2) ประเมินการยอมรับตัวแบบยกระดับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้การสอนรายวิชา กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2/2561 จำนวน 155 คน โดยวิธีเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยตัวแบบยกระดับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้การสอนรายวิชาและแบบประเมินการยอมรับตัวแบบยกระดับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้การสอนรายวิชา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ตัวแบบยกระดับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้การสอนรายวิชาประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 4 ด้าน คือ (1) ความคิดพื้นฐานเกี่ยวกับชีวิตอนาคต (2) คุณลักษณะความมุ่งมั่นผลสัมฤทธิ์สูงในการเรียนและการทำงาน (3) คุณลักษณะการมีความมุ่งมั่นตั้งใจเรียน เพื่อให้ได้เกรด A ในรายวิชาที่เรียน 1 รายวิชา และ (4) ทักษะการวางแผนพัฒนาการเรียน เพื่อให้ได้เกรด A ในรายวิชาที่กำหนด 2) นักศึกษายอมรับตัวแบบยกระดับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้การสอนรายวิชาที่สามารถเปลี่ยนแปลงคุณลักษณะในตัวผู้เรียนด้วยตนเองในระดับมากที่สุดทุกรายการ 4 ด้าน คือ (1) ด้านความคิดพื้นฐานเกี่ยวกับชีวิตอนาคต (2) ด้านคุณลักษณะความมุ่งมั่นผลสัมฤทธิ์สูงในการเรียนและการทำงาน (3) ด้านคุณลักษณะการมีความมุ่งมั่นตั้งใจเรียนเพื่อให้ได้เกรด A ในรายวิชาที่กำหนด 1 รายวิชา (4) ด้านการวางแผนพัฒนาการเรียนเพื่อให้ได้เกรด A ในรายวิชาที่กำหนด

คำสำคัญ : ตัวแบบยกระดับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้การสอน

¹ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

²ศาสตราจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

³อาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

⁴ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ABSTRACT

The purposes of this study were 1) to develop a model raises the level of achievement in teaching and learning and 2) to evaluate the acceptance of the model raises the achievement in teaching and learning. The target group consisted of 155 sophomore students in Semester 2/2561 at Phetchaburi Rajabhat University obtained by a purposive sampling. The tools used in this study were the model raises the level of achievement in teaching and learning and an evaluation form of the model raises the level of achievement in teaching and learning. Statistics used in data analysis included mean (\bar{X}) and standard deviation (S.D.).

The result of this research indicated that the 1) model raises the level of achievement in teaching and learning included four main elements which were (1) basic ideas about future life (2) high achievement characteristics in learning and working (3) a commitment to study to earn an A in a course of study one course (4) learning development pattern to earn an A in a desired course of study. 2) Students also accepted that the model allowed student to change the characteristics of the students themselves in four elements the most every item as follow:(1) The basic ideas of life in the future(2) The high achievement characteristics in learning and working was slightly increased. (3) The commitment to study to earn an A in a course of study one course was greatly increased. (4) Lastly, the learning development pattern to earn an A in a desired course of study was greatly increased.

Keywords: Achievement Model, Teaching and Learning

บทนำ

การกำหนดเป้าหมายและการวางแผนในการดำเนินชีวิตที่ชัดเจนด้วยตนเองและสอดคล้องกับความเป็นจริงที่สามารถทำให้สำเร็จได้ด้วยความพยายาม มุ่งมั่น ไม่ละทิ้งเป้าหมายและทำอย่างต่อเนื่อง เพราะแรงปรารถนาที่เกิดจากความต้องการของตนเอง ย่อมเป็นสิ่งที่เจ้าของต้องพยายามไปให้ถึงแห่งความสำเร็จนั้น จากความสำคัญดังกล่าว และผลจากการสังเกตของผู้วิจัยเองพบว่า นักศึกษาในระดับอุดมศึกษาหลายคน ไม่วางแผนและกำหนดเป้าหมายในการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยและการวางแผนในอนาคต ซึ่งหน้าที่หลักของนักศึกษาคือ เรียนให้สำเร็จตามหลักสูตรและต้องมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านเกณฑ์หรือสูงสุดของระดับการวัดผลตามคุณลักษณะของบัณฑิตที่มหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อไปให้ถึงเป้าหมายแห่งอนาคตที่ตั้งไว้ ทำให้ผู้วิจัยสนใจพัฒนาและประเมินตัวแบบยกระดับผลสัมฤทธิ์การเรียนการสอน โดยให้นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างแสดงคุณลักษณะที่ตนเองคาดหวังสะท้อนความคิดและความมุ่งหวังในตนเองออกมาเป็นรูปธรรมภายใต้คำสัญญากับตนเอง เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติตามสัญญาของตนเองและนำไปสู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามที่คาดหวัง

ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เป็นสถาบันระดับอุดมศึกษาที่ดำเนินงานตามพันธกิจภายใต้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติและเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง โดยมีองค์ประกอบในการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรอย่างน้อย 6 ด้าน คือ (1) การกำกับมาตรฐาน (2) บัณฑิต (3) นักศึกษา (4) อาจารย์ (5) หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน (6) สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ สิ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ซึ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีมีผลการประเมินคุณภาพทั้ง 6 ด้าน ทั้งระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับสถาบัน ไม่น้อยกว่าระดับดีและดีมากทุกปีการศึกษา

อย่างไรก็ตาม แม้มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีจะมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานตามที่กล่าวไว้เบื้องต้น แต่ถ้าผู้เรียนเคยเผชิญต่อคุณภาพเหล่านั้นผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ย่อมน้อยตามไปด้วยและในทางกลับกันมีคนจำนวนนับไม่ถ้วนที่ได้รับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้เป็นเลิศทางการเรียนรู้ที่ผ่านพลังแห่งการคิดการมุ่งมั่นในเป้าหมายและคิดในเชิงบวก วิกรณ์ รักษาปวงชน, (Wikon Rakpawachon, 2009) และมีงานวิจัยหลายชิ้นที่สอดคล้องกับการกำหนดเป้าหมายและการวางแผนในชีวิตเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ ดังนี้

รุ่งทิพย์ กล้าหาญ และ บรรชกร กล้าหาญ (Rungthip Klahan and Banchon Klahan, 2007) วิจัยเรื่องการพัฒนาตนเองตามหลักพุทธธรรมโดยอาศัยหลักสามัคคีธรรมผลการวิจัยพบว่าการพัฒนาตนเองตามหลักพุทธธรรมโดยอาศัยหลักสามัคคีธรรมที่ผ่านเทคนิควิธีการกระบวนการสร้างอนาคตร่วมกันทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การพัฒนาตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่งผลให้นักเรียนพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ต่อตนเองและสังคมโดยมีการนำเสนอความคิดอย่างเป็นระบบชัดเจนครอบคลุมประเด็นคำถามมีการแสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์อ้างอิงหลักการและมีมุมมองเชิงสร้างสรรค์ต่อการแก้ไขปัญหา

วราพร วันไชยธนวงศ์ และคณะ (Waraporn Wanchaithanawongkhor & et al., 2017) วิจัยเรื่องการพัฒนาความตระหนักในคุณค่าของชีวิตสำหรับนักศึกษาพยาบาลผลการวิจัยพบว่าความตระหนักในคุณค่าของชีวิตตนเองจะสามารถฝึกฝนที่จะดูแลตนเองและดูแลผู้อื่นอย่างมีสุขภาวะทางจิตวิญญาณทำให้ชีวิตประสบผลสำเร็จได้เช่นกัน

กาญจน์สุนภัส บาลทิพย์ และคณะ (Kan Sunnaphatbalthip & et al., 2016) วิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการใช้แนวคิดเป้าหมายในชีวิตและปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการสร้างเสริมสุขภาพแบบองค์รวมของวัยรุ่นไทยผลการวิจัยพบว่าขั้นตอนที่สองคือสร้างความเข้าใจแนวคิด “เป้าหมายในชีวิตทำให้วัยรุ่นไทยประสบผลสำเร็จในการดำเนินชีวิตในอนาคตได้

ณิชา เบญจพรวัฒนา (Nicha Benjaphonwatana, 2015) วิจัยเรื่องแนวโน้มการวิจัยเชิงอนาคตในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่ามนุษย์ไม่สามารถจะทำตามอนาคตที่เป็นไปตามที่ตนเองกำหนดแต่มนุษย์ก็ยังมีหวังที่จะพยากรณ์หรือพยายามคาดคะเนทำนายอนาคตมาโดยตลอด แต่แนวความคิดเกี่ยวกับการศึกษาอนาคตได้เปลี่ยนแปลงไปโดยเริ่มมองเห็นว่าอนาคตเป็นเรื่องที่สามารถศึกษาและควบคุมผลักดันให้เป็นไปตามที่ต้องการได้

จุมพล พูลภัทรชีวิน (Jumpon Poolpatchewin, 2016) วิจัยเรื่องการวิจัยเชิงอนาคต ผลการวิจัยพบว่าการศึกษาและการวิจัยอนาคตอยู่ที่การสำรวจและการศึกษาแนวโน้มที่จะเป็นไปได้หรือน่าจะเป็นเรื่องที่น่าศึกษามากที่สุดเพื่อหาทางให้ความคาดหวังในอนาคตเกิดขึ้นได้มากที่สุดดังคำกล่าวที่ว่าอนาคตเริ่มจากปัจจุบัน

ปิติณัฐ สมบัติหอม และปิณัญญาพันธ์ เพี้ยซ้าย (Pitinat Sombathom and Phinyaphan Piaesai, 2017) วิจัยเรื่องมิติความหมายในชีวิตของผู้ใหญ่ตอนต้นในกรุงเทพมหานครผลการวิจัยพบว่าการเติมเต็มทักษะและประสบการณ์ในชีวิตโดยในหนึ่งคนนั้นจะมีมิติในด้านที่เป็นเหตุให้สร้างความหมายในชีวิตได้เพียงหนึ่งมิติในช่วงเวลาหนึ่งเท่านั้น แต่ในส่วนของผลของการสร้างความหมายในชีวิตนั้น ในคนหนึ่งคนสามารถมีได้มากกว่าหนึ่งมิติ ในช่วงเวลาหนึ่งโดยประโยชน์ที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้สามารถเพิ่มเติมองค์ความรู้เกี่ยวกับความหมายในชีวิต ในบริบทของผู้ใหญ่ตอนต้นในกรุงเทพมหานครในสภาพสังคมปัจจุบันได้

การวิจัยในครั้งนี้เพื่อพัฒนาและประเมินตัวแบบเพื่อใช้ประโยชน์จากศักยภาพของผู้เขียน ในอันที่จะสังเคราะห์การรับรู้ (Perception) ต่าง ๆ จากสื่อและการสอนของครู เพื่อตนเองจะสร้าง (Concept) ขึ้นในสมองของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเป็นการสร้างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยไม่ต้องสิ้นเปลืองทรัพยากรของฝ่ายผู้สอนและวัสดุอุปกรณ์มากนักดังที่งานวิจัยที่อ้างถึงในเบื้องต้นได้พิสูจน์มาแล้วว่า การสร้างภาพในความคิดความคาดหวัง การกำหนดเป้าหมายและ

การวางแผนในอนาคตมาจากสิ่งที่ตนเองต้องการจำเป็นและต้องเริ่มต้นจากสิ่งที่กำลังดำเนินการในปัจจุบัน หากแต่ต้องวางแผนในการดำเนินการให้สอดคล้องกับสิ่งที่จะเป็นในอนาคตด้วยรูปแบบหรือตัวแบบต่าง ๆ ที่พยายามสร้างขึ้นและผ่านการพิสูจน์ว่าสามารถนำพาความหวังนั้นไปสู่จุดหมาย หากพิจารณาให้ลึกซึ้งจะพบว่าความคาดหวังในปัจจุบันคือสิ่งที่จะเป็นในอนาคตที่มักถูกสร้างขึ้นได้ในทุกเพศ ทุกวัย ขึ้นอยู่กับว่าเราต้องการหรือไม่ นั้นแสดงให้เห็นว่าความต้องการของจิตใจมีผลต่อการกำหนดพฤติกรรมของมนุษย์ทุกยุคทุกสมัยตั้งแต่สมัยอดีตจนถึงปัจจุบัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาตัวแบบยกระดับผลสัมฤทธิ์การเรียนการสอนรายวิชา
2. เพื่อประเมินการยอมรับตัวแบบยกระดับผลสัมฤทธิ์การเรียนการสอนรายวิชา

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาตัวแบบยกระดับผลสัมฤทธิ์การเรียนการสอนรายวิชาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีเป็นการวิจัยเชิงสำรวจกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย

นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2/2561 การเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการแบบเจาะจงจำนวน 155 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาและประเมินตัวแบบยกระดับผลสัมฤทธิ์การเรียนการสอนรายวิชาผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. สัมภาษณ์นักศึกษาแบบไม่เป็นทางการเกี่ยวกับความหวัง การวางแผน และสิ่งที่ต้องการในอนาคต
2. สังเคราะห์ข้อมูลจากการ สัมภาษณ์ใน 1 เพื่อนำมาพัฒนาตัวแบบยกระดับผลสัมฤทธิ์การเรียนการสอนรายวิชา
3. ทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นของตัวแบบยกระดับผลสัมฤทธิ์การเรียนการสอนรายวิชาที่ได้จากข้อ 2 โดยใช้นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีชั้นปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาที่ 2/2561 จำนวน 30 คน
4. นำตัวแบบยกระดับผลสัมฤทธิ์การเรียนการสอนรายวิชาไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีชั้นปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาที่ 2/2561 จำนวน 155 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างตามกรอบระยะเวลาที่มีการเรียนการสอนโดยมอบหมายให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลกับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีชั้นปีที่ 2 จำนวน 5 ชั้นเรียน ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาที่ 2/2561 จำนวน 155 คน ตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1

1. ผู้วิจัยประชุมชี้แจงรายละเอียดกับอาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชา
2. ผู้รับผิดชอบรายวิชารับเอกสารตัวแบบและแบบประเมินยกระดับผลสัมฤทธิ์การเรียนการสอนรายวิชา
3. ผู้รับผิดชอบรายวิชาชี้แจงรายละเอียดเอกสารที่เป็นตัวแบบและแบบประเมินกับนักศึกษาในชั้นเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ช่วงสัปดาห์แรกของการเรียนการสอน
4. นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างกรอกข้อมูลในแบบเอกสารตัวแบบเพื่อแสดงเจตนาของกรรมการกำหนดเป้าหมายและการวางแผนในการเรียนการสอน

ขั้นตอนที่ 2

1. ผู้รับผิดชอบรายวิชาดำเนินการสอนรายวิชาในชั้นเรียน
2. กระตุ้นให้ผู้เรียนตระหนักถึงความคาดหวัง เป้าหมาย และการวางแผน สำหรับการเรียนที่ได้แสดงไว้ในตัวแบบยกระดับผลสัมฤทธิ์การเรียนการสอนรายวิชา
3. หลังการทดสอบกลางภาค ผู้รับผิดชอบรายวิชาให้นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ดูผลการสอบเทียบกับความคาดหวัง เป้าหมาย และการวางแผนที่แสดงไว้ในเอกสารตัวแบบ
4. นักศึกษาทบทวนผลลัพธ์แห่งความคาดหวัง เป้าหมายและการวางแผนใหม่อีกครั้ง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประเมินการยอมรับตัวแบบยกระดับผลสัมฤทธิ์การเรียนการสอนรายวิชาโดยนำข้อมูลจากแบบประเมินมาวิเคราะห์ค่าทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ วิเคราะห์เพื่อหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยโดยกำหนดให้คะแนนแต่ละระดับการยอมรับ ดังนี้ (วีระชัย คอนจจอหอ, 2561)

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00	หมายถึง	การยอมรับตัวแบบอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49	หมายถึง	การยอมรับตัวแบบอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49	หมายถึง	การยอมรับตัวแบบอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49	หมายถึง	การยอมรับตัวแบบอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49	หมายถึง	การยอมรับตัวแบบอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่าตัวแบบยกระดับผลสัมฤทธิ์การเรียนการสอนรายวิชา ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 4 ด้าน คือ ด้านที่ 1 ความคิดพื้นฐานเกี่ยวกับชีวิตอนาคต ด้านที่ 2 คุณลักษณะความมุ่งมั่นผลสัมฤทธิ์สูงในการเรียนและการทำงาน ด้านที่ 3 คุณลักษณะการมีความมุ่งมั่นตั้งใจเรียน เพื่อให้ได้เกรด A ในรายวิชาที่เรียน 1 รายวิชา ด้านที่ 4 ทักษะการวางแผนพัฒนาการเรียน เพื่อให้ได้เกรด A ในรายวิชาที่กำหนด มีระดับความเชื่อมั่น และผลประเมินการยอมรับในตัวแบบ ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการยอมรับตัวแบบด้านความคิดพื้นฐานเกี่ยวกับชีวิตอนาคตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ด้านความคิดพื้นฐานเกี่ยวกับชีวิตอนาคต	\bar{X}	S.D.	ระดับการยอมรับ
1. ข้าพเจ้าคิดอยู่ในใจเสมอว่าจะสร้างอนาคตที่ดีให้ได้ด้วยน้ำมือของตนเอง	4.9	0.2	มากที่สุด
มิใช่รอคอยจากผู้อื่นเป็นสำคัญ	5	2	
2. ข้าพเจ้าพร้อมจะลงทุนความเหนื่อยยากอย่างไม่ทอดทิ้งเพื่อแลกกับความสำเร็จในอนาคต	4.8	0.5	มากที่สุด
	6	0	
3. ข้าพเจ้าใช้เวลาและความคิดมากเป็นพิเศษในการวางแผนเพื่อการเรียนรู้และการทำงานไปสู่ความสำเร็จในอนาคต	4.7	0.6	มากที่สุด
	9	1	
4. ข้าพเจ้าเชื่อว่าความเจริญรุ่งเรืองหรือความสำเร็จของคนเรานั้นขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามและการเรียนรู้มากกว่าดวงชะตาชีวิต	4.8	0.5	มากที่สุด
	3	6	
5. ข้าพเจ้าต้องการเรียนจบปริญญาตรีโดยมีความรู้ความสามารถเต็มเปี่ยมมากกว่าที่จบปริญญาตรีแบบอ่อนๆโดยไม่มีความรู้ความสามารถ	4.7	0.6	มากที่สุด
	8	2	

6. ข้าพเจ้าเชื่อว่าเป็นความรับผิดชอบของตนเองที่จะต้องสร้างชีวิตประสบความสำเร็จและเจริญรุ่งเรือง	4.9	0.3	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยการยอมรับโดยรวม	4.8	0.5	มากที่สุด
	6	0	

จากตารางที่ 1 พบว่านักศึกษามีการยอมรับด้านความคิดพื้นฐานเกี่ยวกับชีวิตอนาคต อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเฉพาะข้อ“ข้าพเจ้าคิดอยู่ในใจเสมอว่าจะสร้างอนาคตที่ดีให้ได้ด้วยน้ำมือของตนเองมิใช่รอคอยจากผู้อื่นเป็นสำคัญ” อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.95$, S.D.=0.22)

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการยอมรับตัวแบบด้านคุณลักษณะความมุ่งมั่นผลสัมฤทธิ์สูงในการเรียนและการทำงานของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ด้านคุณลักษณะความมุ่งมั่นผลสัมฤทธิ์สูงในการเรียนและการทำงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับการยอมรับ
1. ในการเรียนหรือการทำงานแต่ละครั้งข้าพเจ้ามีการตั้งเป้าหมายผลสำเร็จอยู่ในใจว่าจะได้ผลอะไรบ้าง	4.87	0.34	มากที่สุด
2. ในการเรียนหรือการทำงานแต่ละครั้งข้าพเจ้ายังมีการคาดคะเนผลสืบเนื่องที่จะเกิดตามมาหลังจากการเสร็จสิ้นการเรียนหรือการทำงานครั้งนั้นอีกด้วย	4.86	0.48	มากที่สุด
3. ข้าพเจ้ามักจะตั้งเป้าหมายผลสำเร็จในการเรียนและการทำงานแต่ละครั้งสูงหรือมากกว่าของคนอื่นในกลุ่มเดียวกัน	4.78	0.62	มากที่สุด
4. ข้าพเจ้ามีการวางแผนเกี่ยวกับการทำงานแต่ละอย่างเพื่อให้สำเร็จอย่างดีที่สุดและอุปสรรคน้อยที่สุด	4.83	0.56	มากที่สุด
5. เมื่อลงมือทำงานและประสบปัญหาหรืออุปสรรคขัดข้องข้าพเจ้าจะไม่ทอดทิ้งแต่จะคิดหาวิธีแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคนั้นแล้วทำต่อให้สำเร็จ	4.93	0.26	มากที่สุด
6. ข้าพเจ้าเป็นคนมีความนิยมคนเก่งและตนเองคิดปรารถนาจะเป็นคนเก่งคนหนึ่งด้วย	4.89	0.42	มากที่สุด
7. ข้าพเจ้าตระหนักดีว่าผู้ที่เป็นคนเก่งหรือประสบความสำเร็จในการเรียนและการทำงานล้วนต้องผ่านการเรียนรู้และเพียรพยายามอย่างต่อเนื่องยาวนานมาแล้วทั้งสิ้น	4.80	0.60	มากที่สุด
8. ข้าพเจ้าเป็นคนทุ่มเทและพากเพียรอย่างจริงจังในการเรียนและการทำงานเพื่อความสำเร็จของตนเองในอนาคต	4.82	0.56	มากที่สุด
9. เมื่อผลการเรียนหรือการทำงานของข้าพเจ้ามีความสำเร็จข้าพเจ้าจะรู้สึกพอใจและมีความสุขจนลืมความเหนื่อยยากที่ผ่านมา	4.79	0.59	มากที่สุด
10. ข้าพเจ้าเป็นคนขยันในการเรียนหรือการทำงานมากกว่าที่คนทั่วไปเขาทำกัน	4.85	0.42	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยการยอมรับโดยรวม	4.82	0.62	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่านักศึกษามีการยอมรับคุณลักษณะความมุ่งมั่นสูงในการเรียนและการทำงาน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.62) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อโดยเฉพาะข้อ “เมื่อลงมือทำงานและประสบปัญหาหรืออุปสรรคข้อของข้าพเจ้าจะไม่ท้อถอยแต่จะหาวิธีแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคนั้นแล้วทำต่อให้สำเร็จ” ($\bar{X} = 4.93$, S.D. = 0.26)

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการยอมรับตัวแบบคุณลักษณะความมุ่งมั่นตั้งใจเรียนเพื่อให้ได้เกรด A ในรายวิชาที่เรียน 1 รายวิชาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

คุณลักษณะความมุ่งมั่นตั้งใจเรียนเพื่อให้ได้เกรด A ในรายวิชา 1 รายวิชา	\bar{X}	S.D.	ระดับการยอมรับ
1. ข้าพเจ้าเห็นประโยชน์และคุณค่าของการเรียนได้เกรด A ในรายวิชา	4.79	0.42	มากที่สุด
2. ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นไปได้ที่ข้าพเจ้าจะเรียนให้ได้เกรด A ในรายวิชา	4.52	0.75	มากที่สุด
3. ข้าพเจ้ารู้วิธีที่จะเรียนให้ได้เกรด A ในรายวิชา	4.76	0.63	มากที่สุด
4. ข้าพเจ้ารู้จักเพื่อนบางคนที่เขาเรียนได้เกรด A ในบางรายวิชาและรู้สึกสนใจในวิธีเรียนของเขา	4.83	0.56	มากที่สุด
5. ข้าพเจ้าคิดว่าคนที่เรียนจบปริญญาตรีด้วยเกรดเฉลี่ยที่สูงจะมีโอกาสได้งานทำดีและโอกาสศึกษาต่อดีกว่าคนที่จบด้วยเกรดเฉลี่ยต่ำ ๆ	4.88	0.32	มากที่สุด
6. ข้าพเจ้าเห็นความเป็นไปได้ที่ตนเองจะเรียนจบปริญญาตรีด้วยเกรดเฉลี่ยระดับสูงหรือที่สูงขึ้นกว่าที่มีอยู่ในปัจจุบัน	4.90	0.41	มากที่สุด
7. ขณะนี้ข้าพเจ้ามีความมุ่งมั่นตั้งใจแน่วแน่ที่จะเรียนรายวิชานี้ให้ได้ เกรด A	4.78	0.62	มากที่สุด
8. ข้าพเจ้าจะใช้ความพยายามและทุ่มเทอย่างที่สุดโดยไม่ท้อถอยเพื่อให้เรียนให้ได้เกรด A ในรายวิชา	4.79	0.58	มากที่สุด
9. ข้าพเจ้าจะภูมิใจมากถ้าข้าพเจ้าเรียนได้เกรด A ในรายวิชา จริงๆ	4.80	0.57	มากที่สุด
10. คุณพ่อคุณแม่และญาติพี่น้องของข้าพเจ้าจะยินดีมากถ้าข้าพเจ้าได้ เกรด A ในวิชานี้	4.83	0.50	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยการยอมรับโดยรวม	4.82	0.61	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่านักศึกษามีการยอมรับคุณลักษณะความมุ่งมั่นตั้งใจเรียนเพื่อให้ได้เกรด A ในรายวิชา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.61) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเฉพาะข้อ “ข้าพเจ้าเห็นความเป็นไปได้ที่ตนเองจะเรียนจบปริญญาตรีด้วยเกรดเฉลี่ยระดับสูงหรือที่สูงขึ้นกว่าที่มีอยู่ในปัจจุบัน” ($\bar{X} = 4.90$, S.D. = 0.41)

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการยอมรับตัวแบบทักษะการวางแผนพัฒนาการเรียน เพื่อให้ได้เกรด A ในรายวิชาที่เรียน 1 รายวิชาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ทักษะการวางแผนพัฒนาการเรียนเพื่อให้ได้เกรด A ในรายวิชาที่เรียน 1 รายวิชาที่กำหนด	\bar{X}	S.D.	ระดับการยอมรับ
1. แผนพัฒนาความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชา			
1.1 กำหนดรายการหัวข้อเนื้อหาความรู้ ความสามารถ ที่ต้องพัฒนาในรายวิชา	4.92	0.28	มากที่สุด
1.2 กำหนดวิธีการที่จะกระทำเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย	4.90	0.40	มากที่สุด
2. แผนพัฒนาชิ้นงานที่ได้รับมอบหมาย			
2.1 กำหนดขั้นตอนการทำรายการชิ้นงานที่ต้องพัฒนา	4.81	0.56	มากที่สุด
2.2 กำหนดวิธีการที่จะกระทำเพื่อให้บรรลุจุดหมายดังกล่าว	4.80	0.56	มากที่สุด
3. แผนพัฒนาหรือเตรียมตัวสำหรับสอบ			
3.1 สรุปเนื้อหาการเรียนเพื่อเตรียมการสอบที่อาจารย์ผู้สอนกำหนด	4.90	0.30	มากที่สุด
3.2 กำหนดวิธีการที่จะใช้ในการเตรียมตัวเพื่อสอบให้ได้คะแนนสูง	4.90	0.42	มากที่สุด
4. แผนพัฒนาคุณลักษณะหรือกิจนิสัยหรือพฤติกรรม			
4.1 วิเคราะห์รายการคุณลักษณะหรือกิจนิสัยหรือพฤติกรรมที่ต้องพัฒนา	4.95	0.30	มากที่สุด
4.2 กำหนดวิธีการที่จะใช้เพื่อพัฒนาให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว	4.93	0.34	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยการยอมรับโดยรวม	4.87	0.55	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่านักศึกษามีการยอมรับเรื่องแผนพัฒนาการเรียน เพื่อให้ได้เกรด A ในรายวิชาที่เรียน 1 รายวิชา โดยรวมมีระดับการยอมรับมากที่สุด ($\bar{X}=4.87$, S.D.=0.55) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเฉพาะข้อ “การวิเคราะห์รายการคุณลักษณะหรือกิจนิสัยหรือพฤติกรรมที่ต้องพัฒนา” อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.95$, S.D.=0.30)

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการยอมรับตัวแบบยกระดับความสัมฤทธิ์ผลการเรียนการสอนรายวิชาจากนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ตัวแบบยกระดับความสัมฤทธิ์ผลการเรียนการสอนรายวิชา	\bar{X}	S.D.	ระดับการยอมรับ
ด้านที่ 1 : ความคิดพื้นฐานเกี่ยวกับชีวิตอนาคต	4.86	0.50	มากที่สุด
ด้านที่ 2 : คุณลักษณะความมุ่งผลสัมฤทธิ์สูงในการเรียนและการทำงาน	4.82	0.62	มากที่สุด
ด้านที่ 3 : คุณลักษณะการมีความมุ่งมั่นตั้งใจเรียนเพื่อให้ได้เกรด A ในรายวิชาที่กำหนด 1 รายวิชา	4.82	0.61	มากที่สุด
ด้านที่ 4 : ทักษะการวางแผนพัฒนาการเรียนเพื่อให้ได้เกรด A ในรายวิชาที่กำหนด	4.87	0.55	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยการยอมรับโดยรวม	4.84	0.50	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 พบว่า นักศึกษามีระดับการยอมรับตัวแบบยกระดับผลสัมฤทธิ์การเรียนการสอนรายวิชาโดยรวมมีระดับการยอมรับมากที่สุดทุกด้าน ($\bar{X} = 4.84$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเฉพาะด้านที่ 4 : ทักษะการวางแผนพัฒนาการเรียนเพื่อให้ได้เกรด A ในรายวิชาที่กำหนด ($\bar{X} = 4.87$, S.D. = 0.55)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่าตัวแบบยกระดับผลสัมฤทธิ์การเรียนการสอนรายวิชาประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 4 ด้าน คือ (1) ความคิดพื้นฐานเกี่ยวกับชีวิตอนาคต (2) คุณลักษณะความมุ่งมั่นผลสัมฤทธิ์สูงในการเรียนและการทำงาน (3) คุณลักษณะการมีความมุ่งมั่นตั้งใจเรียน เพื่อให้ได้เกรด A ในรายวิชาที่เรียน 1 รายวิชา และ (4) ทักษะการวางแผนพัฒนาการเรียนเพื่อให้ได้เกรด A ในรายวิชาที่กำหนด และผลประเมินการยอมรับตัวแบบยกระดับผลสัมฤทธิ์การเรียนการสอนรายวิชาของนักศึกษาตามองค์ประกอบหลัก 4 ด้านโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.84$, S.D. = 0.50)

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการพัฒนาตัวแบบยกระดับผลสัมฤทธิ์การเรียนการสอนรายวิชาจากผลการวิจัยพบว่าตัวแบบการยกระดับผลสัมฤทธิ์การเรียนการสอนรายวิชาที่นักศึกษายอมรับว่าการที่จะสามารถประสบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ดีขึ้นได้ประการสำคัญคือทักษะการวางแผนพัฒนาการเรียน เพื่อให้ได้เกรด A ในรายวิชาที่กำหนด โดยเฉพาะในข้อการวิเคราะห์รายการคุณลักษณะหรือกิจนิสัยหรือพฤติกรรมที่จะต้องพัฒนา อันเป็นปัจจัยแรกในการรู้เท่าทันตนเอง และความคิดพื้นฐานเกี่ยวกับชีวิตอนาคตเป็นความรับผิดชอบของตนเองที่จะต้องสร้างชีวิตประสบความสำเร็จและเจริญรุ่งเรืองในความมุ่งมั่นผลสัมฤทธิ์สูงในการเรียนและการทำงานและประสบปัญหาหรืออุปสรรคขัดข้องจะไม่ท้อถอยแต่จะคิดหาวิธีแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคนั้นแล้วทำต่อให้สำเร็จ ทั้งมีความมุ่งมั่นตั้งใจเรียนเพื่อให้ได้ผลการเรียนที่ดีขึ้นโดยมีเพื่อนที่เรียนได้ผลการเรียนที่ดีเป็นแบบอย่างและรู้จักการวางแผนพัฒนาการเรียน เพื่อให้ได้ผลการเรียนที่ดีขึ้นสอดคล้องกับแนวคิดที่ว่าบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีความมุ่งมั่น และค้นหาวิธีการที่จะบรรลุความสำเร็จในการทำงานที่ตนกระทำมากกว่าบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำปราณี กองจินดา (Pranee Kongchinda, 2006) สอดคล้องกับผลงานวิจัยเรื่องการพัฒนาตนเองตามหลักพุทธธรรมโดยอาศัยหลักสามัคคีธรรม รุ่งทิพย์ กล้าหาญ และ บรรชกร กล้าหาญ (Rungthip Klahan and Banchon Klahan, 2007) พบว่าการพัฒนาตนเองตามหลักพุทธธรรมโดยอาศัยหลักสามัคคีธรรม ที่สื่อผ่านเทคนิควิธีการกระบวนการสร้างอนาคตร่วมกันทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การพัฒนาตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่งผลให้นักเรียนพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ต่อตนเองและสังคมโดยมีการนำเสนอความคิดอย่างเป็นระบบชัดเจนครอบคลุมประเด็นคำถามมีการแสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์อ้างอิงหลักการและมีมุมมองเชิงสร้างสรรค์ต่อการแก้ไขปัญหาสังคมสอดคล้องกับผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาความตระหนักในคุณค่าของชีวิตสำหรับนักศึกษาพยาบาล วราพร วันไชยธนวงศ์ และคณะ (Waraporn Wachaitanawong & et al., 2017) พบว่า ความตระหนักในคุณค่าของชีวิตตนเองจะสามารถฝึกฝนที่จะดูแลตนเองและดูแลผู้อื่นอย่างมีความสุขทางจิตวิญญาณทำให้ชีวิตประสบผลสำเร็จได้เช่นกัน สอดคล้องกับผลงานวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการใช้แนวคิดเป้าหมายในชีวิตและปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการสร้างเสริมสุขภาพแบบองค์รวมของวัยรุ่นไทย (กาญจนา สุณภัสสาลทิพย์ และ คณะ, (Kan Sunnaphatbalthip & et al., (2016) พบว่า ขั้นตอนที่สองคือสร้างความเข้าใจแนวคิด “เป้าหมายในชีวิตทำให้วัยรุ่นไทยประสบผลสำเร็จในการดำเนินชีวิตในอนาคตได้ สอดคล้องกับแนวคิดในการวิจัยเชิงอนาคตในประเทศไทย นิชชา เบญจพรวัฒนา, (Nicha Benjaphonwatana, (2015) พบว่า มนุษย์ไม่สามารถจะทำให้อนาคตเป็นไปตามที่ตนเองกำหนดแต่มนุษย์ก็ยังมุ่งหวังที่จะพยากรณ์หรือพยายามคาดคะเนทำนายอนาคตมาโดยตลอด แต่แนวความคิดเกี่ยวกับการศึกษาอนาคตได้เปลี่ยนแปลงไปโดยเริ่มมองเห็นว่าอนาคตเป็นเรื่องที่สามารถศึกษาและควบคุมผลักดันให้เป็นไป

ตามที่ต้องการได้ สอดคล้องกับผลการวิจัยเรื่องการวิจัยเชิงอนาคต (จุมพล พูลภัทรชีวิน, 2559) (Jumpon Poolpatchewin, (2016) พบว่า การศึกษาและการวิจัยอนาคตอยู่ที่การสำรวจและการศึกษาแนวโน้มที่จะเป็นไปได้หรือน่าจะเป็นเรื่องที่น่าศึกษามากที่สุดเพื่อหาทางให้ความคาดหวังในอนาคตเกิดขึ้นได้มากที่สุดดังคำกล่าวที่ว่าอนาคตเริ่มจากปัจจุบัน

อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยในครั้งนี้สนับสนุนผลการวิจัยทั้งหมดที่กล่าวไว้ในเบื้องต้นทั้ง 4 ด้าน คือ (1) ความคิดพื้นฐานเกี่ยวกับชีวิตอนาคต (2) คุณลักษณะความมุ่งมั่นผลสัมฤทธิ์สูงในการเรียนและการทำงาน (3) คุณลักษณะการมีความมุ่งมั่นตั้งใจเรียน เพื่อให้ได้เกรด A ในรายวิชาที่เรียน 1 รายวิชา และ (4) ทักษะการวางแผนพัฒนาการเรียน เพื่อให้ได้เกรด A ในรายวิชาที่กำหนด ซึ่งสามารถนำตัวแบบนี้ไปกำหนดผลสัมฤทธิ์ในอนาคตตามที่ตนเองคาดหวังไว้ได้

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้ การทำวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอข้อเสนอแนะไว้ 2 ประเด็น ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการการนำผลการวิจัยไปใช้

1. สามารถนำตัวแบบที่ได้ในการวิจัยนี้ไปประยุกต์ใช้กับรายวิชาอื่น ๆ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษาได้ตระหนักถึงผลที่ได้จากการเรียนของตัวนักศึกษาเอง
2. ตัวแบบที่ได้สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับบุคลากรที่อยู่ในหน่วยงานต่างๆ เพื่อเป็นการยกระดับความคิดในการทำงานเชิงระบบ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

1. เนื่องจากการวิจัยนี้มีข้อจำกัดเกี่ยวกับจำนวนรายวิชาที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย ดังนั้น ควรเพิ่มรายวิชาที่ต้องการยกระดับผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาแต่ละคนมากกว่าหนึ่งรายวิชาในแต่ละภาคการศึกษา
2. ควรมีการวิจัยโดยการแยกระดับผลการเรียนของนักศึกษาออกเป็นกลุ่มตามระดับผลการเรียนเพื่อหาผลสัมฤทธิ์และเปรียบเทียบความสอดคล้องของผลการเรียนที่ได้พัฒนาขึ้นของแต่ละกลุ่ม
3. ควรมีการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์จากการใช้ตัวแบบที่ได้จากงานวิจัยในเชิงคุณภาพที่มีผลต่อการสำเร็จการศึกษา

References

- Kan Sunnaphatbalthip & et al., (2016). *Development of patterns of life goals and philosophy of the sufficiency economy for the holistic health promotion of Thai adolescents*. Prince of SongklaHursing College, Year 36 Issue 3, September-December 2016.
- Jumpon Poolpatchewin. (2016). *Future research*. Thailand Research at Centara Hotel Grand and Bangkok Convention Center at Central World Bangkok.
- Nicha Benjaphonwatana. (2015). Future research trends in Thailand. *Journal of Periscope Education*. 59(2)
- Rungthip Klahan & Banchon Klahan. (2007). *Self-development in accordance with Buddhist principles by Relying on fellowship principles*. Mahachulalongkornrajavidyalaya University Chiang Mai Campus.
- Piti Natsombathom & PhinyaphanPiaesai. (2017). *Meaning in the life of an early adult in Bangkok*. National academic research conference meeting and International KhonKaen University.

- Pranee Kongchinda. (2006). *A comparison of mathematical achievement and mental arithmetic skill of students taught by the Cippa model by using exercises that emphasize mental arithmetic skills with the students received*. Teaching by using a teacher manual. M.Ed. (Curriculum and Instruction) Phra Nakhon Si Ayutthaya: Graduate School Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University.
- Wikon Rakpawachon. (2009). *“Arming the brain Thinking system development in arming the manager”*. Bangkok Pimdee Company.
- Waraporn Wanchithanawong & et al. (2017). Developing awareness of the value of life for Nursing students. *Journal of Boromarajonani College of Nursing, Uttaradit*, 9(2).
- Veerachai Konchoho. (2018). *Information system for revenue and budget management in Administration of Subdistrict Administration Organization: A Case Study of Mueang District Phetchaburi Province*. National Conference on Computing & Information Technology 2018. King Mongkut's University of Technology North Bangkok, Bangkok.
- Office of Academic Promotion and Registration. (2018). *Academic Information System for Students*. Phetchaburi Rajabhat University.